

nyünk által részvétet vagy szánalmat éb-
rosztani: hanem csak egyszerűen rámutat-
unk azon visszaélésekre, melyek a tiszt-
viselő egylet firmája alatt napvilágot
látnak.

E jelenség arról tanuskodik, hogy a
tisztviselő egylet mindenik tagja nem hasz-
nája fel az alkalmat, miszerint a megje-
lölt tiszteletből fedezné folytonosan házi
szükségeit s csak elvben fogadta el az
egyesítés eszméjét, de a kivitelben már
a társulati feyelmet nem. Pedig egyesek
jólétét, ha lassan is, de biztosan csak a
társakozás egyakarata mozdíthatja elő.

A tisztviselő egylete által meg-
jelölt tisztelet csak nem tekinthetjük 27
krajczáros „bazarok” gyanánt, hol olesó
és silány tiszteletgyakkal drága és jó pénz-
ért szivesen szolgálunk. Reményünk van,
hogy ott még nagyobb mérvű kedvezmé-
nyekben is részeshetünk, ha tömeges
megkeresésünk által nagyobb s folytono-
sabb tisztelet forgalmat idézünk elő. „Váll-
hoz a vállat s a nap alatt nincs ki le-
döntse e sziklafalat!”

A nihilisták.

A Ztg pétérvári hírei szerint a nihi-
lizmus folyását előre halad és pedig mind
híveinek száma, mind harcsmódja tekinté-
tében. Előbb az orosz szocialisták folyto-
nosan tiltakoztak a nekik tulajdonított
kommunista eszlekek ellen, mióta azonban
a terroristák felülkerekedtek s a munkás
drámaik és két munkás szövetség alakul-
tak, most már nyíltan izgatnak a bir-
tekos osztályok ellen.

A nyugalom, melyről az orosz felhi-
vatalosok azt állítják, hogy általános, vol-
taképpen sehol sem található. Az orosz
paraszt nem oly könnyen nyerhető meg a
szocializmus részére, mint például a német
munkás, de az ige itt is hat. Említendő,
hogy az esztek körében is jelentékeny
német-ellenes mozgalom van.

Pétérvártól két hét előtt nihilista
proklamációt találtak, melyben kijelentik,
hogy a nihilisták élnek s „a téli hadjá-
ratra készülnek.”

A tények, hogy ismét két alagutat
találtak s hogy Priem titkos rendőr a nihi-
listák által megöletett: valóban a mellett
szólnak, hogy a nihilisták élnek és mű-
ködnek. Priem már a hatodik titkos ren-
dőr, kit rövid idő alatt megöltek. A ható-
ságok az ilyesmit titkolják. A rendőrség
az utóbbi hónapokban szerencsésebb volt
mint ezelőtt; nagy mennyiségű dinamitot
kobzott el s Priem 8 gyilkosa közül is
már elfogott kettőt.

„Nagyok” sorsa.

Midhat pasa sorsa és azon általános
rokonzeny, mely a szerencsétlen török
államférfi iránt nyilatkozik, a szultánt
rendkívül aggasztja. Az mondják, hogy a
szultán e miatt nem tud sem enni sem
aludni s mindent felhasznál, hogy a köz-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A világ vége.

— Elbeszélés. —

— A világ vége. — Ezt hallottam,
ha munkát vittem haza, ha boltba mentem
az utcán, a szobában anyámmal is erről
beszéltek, szóval mindent. Én szegény
varró-leány voltam, ki alig tudtam olvasni.
Egyszer az újságot olvastam, az is azt ha-
súdta az átkozott! Valami titkos öröm
fogta el szívemet. Szegény beteg anyám is
mondta, hogy örüljek, mert vége lesz a
szüneteseinknek. S az én örömemhez bel-
sejtem is vegyült, mint valamely távoli
sötét felleg, mely örömet elnyelésel fe-
nyegete. Gondoltam, hogy ha a világnak
vége lesz, beteg szenvedő anyám óhaját
éri el, meghal. Én pedig, — ah! én! El-
megyek ő hozzá, igen ő hozzá, kit any-
nyira szerettem, kit szeretve gyűlölök, el-
mondom, hogy szeretem, imádom, térdre
borulok előtte, mint egy isten előtt, meg-
mondom szeressen, nem, ne szeressen, ves-
sen meg, de együtt haljunk meg, dicsőn,
magasztosan, én lábainál a port csókolva,
ő uralkodva rajtam a szerelem isteni ha-
talmával. Mert a tulvilágon nem jövünk
egymás mellé. Én nem oda jutok, a hova
ő: gyarló lélek nem jut halhatatlan lel-
kek közé, én ott is szolgálni fogom őt, s
ő szolgálás mily édes, mily boldogító lesz.
Ilyen ébren álmaimból rendszeren anyám
köhögése riasztott fel, mely köhögés hangja
egész szívemen átnyilatott...
Közömbö vevén tűmet és félbesza-

veleményt a maga részére megnyerje. A
török fővárosban rózsaszínű papírra nyo-
matott röpiratokat árúgnak utazozzate,
melyben Abdul Azizt, mint vértanút dicső-
ítik és vereseket hoznak forgalomba, me-
lyek Abdul-Aziz meggyilkolását ének-
lik meg. A szultán sok kémmel rendelke-
zik, kik a városban járhatnak és na-
gyon elégedetlen, mióta értesült, hogy Mid-
hat pasa népszerűséggel bir Konstantiná-
polyban. A szultán oly bizalmatlan, hogy
még a kabinet tagjait is titkos felügyelet
alatt tartja.

Igy beszélnek, hogy egy bizalmas em-
berét Besiktashoz rendelte, hol a minisz-
tereknek és magas államhivatalnokoknak
a hajóról kikellett szálniok, hogy a Yil
diz-kioszka jussanak és ott a szultánt
trónra léptének évfordulója alkalmából ü-
vözöljék. E kémmek feladata volt megvi-
gyázni, hogy mely ministerek érkeznek
meg együtt és vajjon beszélnek-e egymás-
sal? Egy másik szolgáját a palota bejá-
rata előtt állította fel, hogy vigyázzon arra,
vajjon azon ministerek, kik a miniszter-
tanácsok alkalmával egymás ellen küzde-
nek, nem suttognak-e bizalmasan együtt s
talán elválnak egymástól, a mint a palota
közélebe jutnak.

Ily körülmények között a szultán
fűző-fához kapkod s mindenkinek taná-
csát meghallgatja s voltak az utóbbi idő-
ben minisztertanácsok, melyek 26—36
óraig tartottak s melyeken többen a volt
miniszterek közül is résztvettek.

Konstantinápolyban nagyon sajtóságos
dolgokat beszélnek az ulemák nagy taná-
csáról, mely tudvalevőleg szintén Midhat
pasa ügyeivel foglalkozott. A tanácskozás
nem vezetett egyhangu megállapodásra;
mondják, hogy több ulema bivatkozott a
korán azon helyére, hol az mondatik, hogy
ha két szultán van, az egyiket el kell tenni
láb alól. A tanácskozáson a Seik-ül-Ilzam
elnökölt s az ulemák többsége abban ál-
lapodott meg, hogy az itélet a törvények
értelmében hozott, egyuttal azonban a
kisebbség nézete is közöltetett a szultánal.
Most a fevtáv kellett kieszközölni.

Van Konstantinápolyban egy tekin-
télyes hivatalnok, a fetva-emeni, kit nem
lehet állásból emozdítani, mert politiká-
val nem foglalkozik, hanem csupán a val-
lasi jog képviselője, míg a Seik-ül-Ilzam
a kabinet politikai tanácskozásaiban is
rész vesz s minden kormányváltozással
ő is elhagyja helyét. A fetva-emeni irás-
ban szokta kiadni a hozzá intézett kérdé-
sekre választ s az ily fevtávól nincs feleb-
bezése.

Midőn töle Midhat pasára nézve a
fevtáv ki akarták eszközölni, ő magas ko-
rára bivatkozott, — 80 éves — és ki je-
lenté, hogy nem akar meghalni ugy, hogy
halála előtt meggyőződése ellenére tegyen
valamit. Ennek következtében oly tartal-
mu fevtáv adott ki, hogy az elítéltek ár-
tatlanok és legfőlebb azon két vádlottat
lehet megbüntetni, a kik a gyilkosságot
beismerték. Az öreg fetva-emenit minden-
képen elakarták téríteni elhatározásától,

kitott kenyéradó munkámat folytatám, to-
vább varrtam.

A napok multak, eljött az általam
és anyám által várt, némelyek által rette-
get nap.

Az előtte való estén nagyszerű ziva-
tar volt. Az egész égbolt, a meddig a szem
látott, sűrű sötét fellegekkel volt borítva,
melyekből az eső ömlött alá, az utcákon
hegyi-patakokként hömpölygött a piszkos,
iszapos eső le, mely a majdnem folytonos
villámfénynél arany folyadéknak látszott.
A vakító fény, mely az egészet előzőnlé,
elhomályosította a szobánkban égő lámpácska
világát. Kezembem varrás volt, de a rop-
pant fényváltozás miatt nem dolgozhattam.
— A szűnni nem akaró dörgés miatt anyám
köhögése nem hallatszott, csak szenvedő
arcán, melyen az öröm nyoma látszott,
láttam mint fuldoklik.

— A világ vége — mondá öröm-
mel, mire én elfogultságomban sóhajjal fe-
leltem.

— Imádkozunk leányom, meg kell
halnunk, örvendj velem együtt, most szün-
nek meg földi szenvedéseink, melyeket a
tulvilágon örömeik váltának fel. — Örvend-
jünk és imádkozunk ordítá örülten ka-
czagva és szem-í kidülledének a nagy meg-
erőtetésben, mely yel e szavakat mondá:
— Mi atyánk, ki vagy a... én is
öszszetettem kezeimet, míg a dörgés tul-
harsogta amugy is alig hallható szavait.

Midőn ismét rá néztem kezei meli-
összekeulcsolva nyugodtak, egész arca hi-
deg, ajkai nyitvák, szemei megmeredve
kitágláltak. Oda futottam, megöleltem, sir-
tam, jajgattam, nem felelt, hideg volt —
meghalt.

ez nem sikerült. Ebből kitént, hogy a leg-
főbb forum Törökországban a vallási biró-
ság, a többi bíróságok mind függő hely-
zetben vannak a polotától. Tény az is,
hogy a vallási bíróság nem igen befolyá-
solható és a szultán rendkívül nehezelt az
ulemák és a fetva-emeni magatartása
miatt.

A minisztertanács ily körülmények
között azt ajánlá a szultának, hogy a
halálítéletet börtönbüntetésre változtassa át.

Időjárású jegyzések.

Európában: A nagy légnymások
(761—763) a kontinens délnyugati részé-
ben, a depresszió 754—755) Magyaror-
szágban, a közép légnymás (760) délke-
leten van. — Németországban délnyugati
gyenge szelek mellett az idő borult, csa-
padékos. A hőmérséklet gyenge.

Hazánkban: Északnyugati és délke-
leti között, többnyire délies erősödött
szeleknél a hőmérséklet délen és a közép
részben nagyobb, a nyugati szélben ki-
sebb lett; a légnymás a közép nagyrész-
ben kisebbedett, a nyugati szélben kevés-
sel nagyobbodott. Az idő derült, napos,
felhős, borussal változó. Helyi esők inkább
a nyugati félben voltak; zivattarral: Csák-
tornyán és Keszthelyen.

Kilátás a jövőre: Hazánkban: Több-
nyire felhős-borus, napos-derülttel változó
hűvösebb szeles időt várhatni továbbra is,
több helyi esőkkel és a keleti nagyobb
félben zivatarokkal.

UJDONSÁGOK.

* Kossuth Lajos még mindig Ba-
raceoneban lakik. Nem is szándékozik
csak pár hét múlva végleg Turinba költö-
zőni, mert a jelenleg Észak-Olaszország-
ban uralgó rendkívüli hőségben valósággal
veszélynek tenné ki egészségét a huzzol-
kodás fardalmait által. Hazánkban különben
sem akadt még vevője s tekintve, hogy az
vilaszerü épület, egyáltalában kérdéses, ha
elkelle már többé ebben az évben, holott
már a nyár teljes közepén vagyunk. Kül-
önben Kossuth folyton a legjobb erőben
és egészségben munkálkodik könyvé-
n, melynek harmadik kötete ilyenformán nem
nagyon sokára meg fog jelenhetni.

* Krecsányi Ignác nem szeptem-
ber végén, mint irtuk — hanem október
elsején fogja színházunkat megnyitni. Ak-
korra társulatának minden tagja új lesz.
Krecsányi közelebb harmincz új honvéd
öltözetet rendelt meg mely a „Prolog” eljät-
szásához lesz szükséges. Megemlítjük még,
hogy a bérltet annak idején a színházi
irodában Foltényi Vilmosnál lehet eszkö-
zölni, ki állandóan városunkban tartó-
zkodik.

* Ujdonság. A piacozon már javá-
ban árulják a gyenge tengerit. A termé-
szet e kedves ujdonságának sok vevője
akad.

* A kereskedő ifjak önképző egy-

Künn még mindig zuggott a vihar,
keblemben a szerelem zaklatott szenvedé-
lye. „A világ vége.” hangzott fülemben,
a vihar lárma, az ég dörgése mind ezt
hangoztatták, csak az én szívem belől azt
mondá! szeress, szeress!

Kendőmet magamra terítém, elindul-
tam a záporban zivatarban, szerelmes vol-
tam, mi sem tartóztatott vissza, szerettem
17 éves ifju tiszta érzelmeivel. A szél ar-
czomba csapta az esőt, háromszor csapott
le mellettem a villám, én csak mentem
célöm felé.

Oda értem azon bázhoz, mely felé
sóhajaim repültek, hol vágyaim netovábbja:
ő volt; ő, kit annyira szerettem, kit még
most is szeretve gyűlölök.

Kopogtam ablakán; először gyöngén.
Nem vette észre, talán azt hitte, hogy a
vihar csörömpölése. Kopogtam erősebben,
ekkor oda lépett az ablakhoz, „ki az?”
kérdé. Ki az? kérdém halkán, önmagam-
tól, szerelmes nő? hisz akkor kinevet.

— Szegény utas vagyok bebocsátá-
tást kérek e rut időben.

— Mindjárt — mondá s nem sokára
kinyiták a kaput, én bementem, nem gon-
doltam holtan fekvő anyámra. Itt a világ
vége, valld meg szerelmedet, most vagy
soha! ezt mondá ifju szívem, melynek
egész hevével szerettem.

A kaputnyitó szolgálta azt mondá, men-
jek a cselédszobába, én azonban el hagy-
tam menni a szolgát a lámpával és az
oldalifolyasóra tértem. A vakító villámok
segélyemre voltak, áthatottam a sötét fo-
lyasón, szobájához értem. Bátran kinyitám
az ajtót, vizes kendőmet ledobtam és át-
zártól zilált hajjal futottam hozzá! oda bo-

lete által f. hó 31-ikén d. u. két órakor
saját kerthelyiségében tartandó nyerelem-
díjjakkal egy-kötött verseny kuglizásán
az egyesület t. tagjait és azok vendégeit
tisztelettel meghívja a választmány.

* Természetellenes házasság.
„Nagyvárad” szini bírálója nevezett la-
tegnapi számában — sehoggy sines meg-
légedve a dolgok folyásával. Ugy látjuk
a nagyváradi közönség kezd jólakni a
aradi szintársulattal. Mi csak örvend-
tudnánk azon, ha a próba év leteltével
Arad és Nagyvárad is — más társulat-
keresésnek magoknak, mert Nagyvárad
talán a debreczeni színészekben egy-
olyan hatalmas, imponáns szintársulatot
amilyenhez hasonlót hasztalan keresni
egyebütt a vidéken. S e szövetség folyán-
a két városban a színészetnek olyan fény-
kora derülne fel, mint hajdan, amiről most
már csak rege szól...

* Igen ügyes zenetársaság az, mely
Szabadkáról érkezett ide. A társaság min-
den tagja tamburán játszik. Városunkban
ilyen zenekar még aligha fordult meg,
akik szeretik a zenét, e társaság játékát
meghallhatják esténként Vilmos Lajos szin-
csarnokában.

* Be van az én szüröm ujja
kötve, — cigány moré ne kapartasz
benne — mondhatta az az atyafi, kinek
zsebéből egy cigány néhány forintját ki-
lopta. Sem a cigány, sem a pénz nem
tűnt el, — az egyik visszakerült még on-
helyben a gazdájához, a másik pedig oda-
hol szent Dévla sem osztogat — téten
hurkát.

* Az 1848/9-iki honvédek deb-
reczeni egylete, kebelében a munkaképe-
lenek összeírása végett, 1881. július 31-én
d. e. 10 órakor a zenede helyiségében
gyűlést tart. A megjelenésre a bajtársak
felhivatnak. — Az elnökség.

* Időszerű egyesület. A rektén-
hősegre való tekintettel a rajnavölgyi
Altsiáden városkában (St. Gallen kanton-
ban) új egylet alakult: „ingujások egy-
lete” czímmel. Az alapszabályok értelmé-
ben július és augusztus hónapokban az
egylet tagjainak kabátot vagy mellényt
viselni tilos.

* Érdekes hymen hir. Bismarck
Vilmos gróf magyarországi utazása az idén
nem tisztán a mehadiai fürdő kedvéért
történt. Biztos hir szerint gr. Andrassy
Ilona — a volt külügyminiszter leánya és
gr. Bismarck Vilmos eljegyzése néhány
nap múlva tény lesz.

* Az „Európa” kávéház előtt ma
este 8 óráig kezdve, Bokaa Samu zene-
kara fog játszani.

* Abauj-Szántó pusztulása. A
mult pénteki országos vihar rombolásairól
megdöbbentő dolgokat irnak. E szerint a
vihar Abaujvármegyében egyéb dulásokon
kívül Abauj-Szántó városát csaknem egé-
szben elpusztította. E szerencsétlen helyi-
sége hasonló sors érte, mint 1878-ban Mi-
kolozot. A vihar itt e hó 22-én délelőtt
körülbelül ugyanannyit megrongált. Alig
van család a városban, melynek kára ne

rultam lábaihoz, átöleltem térdeit és sir-
tam; olyan édes volt e sirás, bármost sir-
hatnék ugy!

Ő reám nézett nem tudta mire vélni
megjelenésemet, valószínűleg azt hitte,
hogy örült vagyok.

— Mi ez? talán beteg? kérdé, s e
hideg hangok háborgó eszemet még in-
kább örüllté tevék.

— N-e-m! — nem vagyok beteg —
nyögöm, szeretlek, imádlak. Ekkor arczom-
ba tekintett, látta fényben uszó fekete sze-
meimet, pieziny vonagló ajkamat, hallotta
remegő keblem pihegését — arczán ka-
ján mosoly vonult végig, s én e mosolyt
nem értettem, boldogságot ígérőnek néz-
tem, balga, esztelen gyermek valék.

— Vége van a világnak mondam,
eljöttöm, hogy háttartalan forró szerelme-
met elmondjam, hogy szívem hő érzelmeit
kitarjam, te pedig, nem bánom, vess meg,
de hagyj lábaidnál meghalnom, ezt hagy-
számomra.

— Dehoggy halunk meg, élünk ked-
vesem a szerelemnek, gyönyörnek mondá
mosolyogva. Nem tudom, hogy nem repedt
meg szívem e szavainál, örültem azoknak,
dicsőnek tartottam, nem értettem azokat.

Még mindig lábainál voltam, ő fele-
melt magához, nem taszított el. Ah! tul-
boldog voltam, ő megcsókolt... És el-
múlt a vihar, az orkán, a menydörgés és
elcsúsz szívem viharja. Szép csillogás ég
borult reánk, tanuja boldogságunknak.

Tehát hazugság! nem lett a világ-
nak vége! de igen reám nézve; az erköl-
csi világe; de ez nem jutott eszembe, meg-
felledkeztem holt anyámról, féltett éremem-

fel 10 órakor tört
szerencse, — hogy
különbön bizonyára
let is áldozatul eset
A városban e viz 15
a nagy viz helye
lásig ért, ugy hogy
totojók látszott ki. A
gyermek holttestét
berek az itélet-ídő e
tokra menekültek;
a z o n b a n t e t e t
Az öszedőt házak
is, hol minden elelm
katonák csak a lova
teni. A viz már levo
roszhoz még most ne
mivel az áradat min
ezek helyre állítta
közlekedés hetekig s
tömérdek iszapot elh
Alpár, Ujfalú és töb
sokat szenvedett.

* Kholera es
baton Ménesmajorban
lom egyik pusztáján,
rosszul lett, s a Dun
zett járási orvos a b
konstatálta. A szegé
segély daczára, rövid
A hatóság megtette
seket. — A legutóbb
a fővárosban is ford
désék, melyek a kol
teket mutattak, de e
lefolyásnak.

* Kihalászott
egy boleszdami halász
halóját, lesve, mikor
egy fia sardinia. De
dunia helyett egy k
böl. Dühösen dobta e
mányt s a korsó nyo-
volt a halász szerenc
csengve ragyogva gur
aranypénz volt a kor
1680-ból.

* Tizenkét év
Ferenc kömives 12
nyomtalannul eltűnt. A
mire vélni a dolgot;
szükevény; de erdem
buslakodni kezdtek,
szal valami baj törté
nap levelet kaptak
futól. A levélben azt
hatatlan vágyat* érze
bátyja csinos leányka
is kereste s most az
mellett piheni ki uti

* Horogh J. t
ban holnap pénteken
Uláh Józsi zenetársul
den reggel fris villás
bányai sör, egy pohá

* A hogy telj
lapja van olyannal k
császár tudvalevőleg
vadászik, még pedig
a vadat két kifeszít
hajtatja, maga e vás

ről, mindenről, örült
elfogalva.

Hajnalban, midő
dott a sötétben, midő
kisért, és én hazamen
gyermeki kötelessége

A temetésen, an
ján sirattam jó anyám
búske voltam kisérő
lenem kellett volna n

A tiszta eszmém
mánynyá lettem, és e
volt, vak voltam.

E szegényletes
tott s én ezalatt (még
boldognak érzem meg
dültig kelle a sors
nem; nagyobbat botl
büntetlenül elviselhet

Éreztem hogy ar
tam neki, ő kinevet
gunyos nevetése! Ki
szívemnek. Ott hagyta
nep hozzá. Másnap is

Rögtöm, legyem atya
teltén kinevetett. Nem
és ő örült ennek, mag

Szép szőke haj
tam a világra, könnye
azért olyan szép. Mik
karomra verém a kis
tam, ha látásomra a s
ártatlan kis angyal lá
bizonyára meglágyul.

Csalódtam. Pénz
adni. Ha ezt nem tesz
bocsáthattam volna ne
szerelmem e pillanatb
tletlenebb gyűlöletté v

lete által f. hó 31-ikén d. u. két óraker
saját kerthelyiségében tartandó nyeresé-
díjjal egyb. kötött verseny kuglizásra
az egyesület t. tagjait és azok vendégeit
tisztellett meghívja a választmány.

* Természettudományi házaság. A
„Nagyvárad” szini bírálója nevezett lap
tegnapi számában — sehogyan sineg me-
legedve a dolgok folyásával. Ugy látszik,
a nagyváradi közönség kezd jól látni az
aradi szintársulattal. Mi csak örvendeni
tudnánk azon, ha a próba év leteltével
Arad és Nagyvárad is — más társat
keresnének magoknak, mert Nagyvárad
talán a debreczeni színészekben egy
olyan hatalmas, imponáló szintársulatot,
amilyenhez hasonlót hasztalan keresne
egyébütt a vidéken. S e szövetség folytán
a két városban a színészetnek olyan fény-
kora derülne fel, mint hajdan, amiről most
már csak rege szól.

* Igen ügyes zenetársaság az, mely
Szabadkáról érkezett ide. A társaság min-
den tagja tamburán játszik. Városunkban
ilyen zenekar még aligha fordult meg, a
akik szeretik a zenét, e társaság játékát
meghallhatják esténként Vilmos Lajos ör-
csarnokában.

* Be van az én szűrőm uja
kötve, — cigány moré ne kaparászni
benne — mondhatta az atyafi, kinek
zsebéből egy cigány néhány forintját ki-
lopta. Sem a cigány, sem a pénz nem
tűnt el, — az egyik visszakértült még ott
helyben a gazdájához, a másik pedig oda,
hol szent Dévla sem osztogat — tételt
hurkát.

* Az 1848/9-iki honvédek deb-
reczeni egylete, kebelében a munkaképte-
lenek összeírása végett, 1881. július 31-én
d. e. 10 óraker a zenede helyiségében
gyűlést tart. A megjelenésre a bajtársak
felhivatnak. — Az elnökség.

* Időszerű egyesület. A rekkenő
hősegre való tekintettel a rajnavölgyi
Áltátdőten városokban (St. Gallen kanton-
ban) új egyesület alakult: „ingujások egy-
lete” czimmel. Az alapszabályok értelme-
ben július és augusztus hónapokban az
egyesület tagjainak kabátot vagy mellényt
viselni tilos.

* Érdekes hymen hír. Bismarck
Vilmos gróf magyarországi utazása az ide-
nem tisztán a mehádiai fürdő kedvéért
történt. Biztos bir szerint gr. Andrássy
Ilona — a volt külügyminiszter leánya és
gr. Bismarck Vilmos eljegyzése néhány
nap mulva tény lesz.

* Az „Európa” kávéház előtt ma
este 8 óráról kezdve, Bokaa Samu zene-
kara fog játszani.

* Abauj-Szántó pusztulása. A
mult pénteki országos vihar rombolásairól
megdöbbentő dolgokat írnak. E szerint a
vihar Abaujvármegyében egyéb dulusokon
kívül Abauj-Szántó városát csaknem egé-
szén elpusztította. E szerencsétlen helyisé-
get hasonló sors érte, mint 1878-ban Mis-
kolczot. A vihar itt e hó 22-én délelőtt
körülbelül ugyanannyit megrongált. Alig
van család a városban, melynek kára ne

fel 10 óraker tört ki, — s még az a
szerencse, — hogy nappal volt, — mert
különbön bizonyára még több emberé-
let is áldozatul esett volna, mint így. —
A városban e viz 150 házat elsoport, s
a nagy viz helyenként egész a pad-
lásig ért, úgy hogy a házaknak csak a
tetejök látszott ki. Az iszapban eddig öt
gyermek holttestét találták meg. Az em-
berek az idelet-idelet ellen a közeli magasa-
tokra menekültek; vagy onokban
azonban tetemes kár esett.
Az összedőlő házak közt van a kaszárnya
is, hol minden élelmiszer elpusztult, — a
katonák csak a lovakat bírták megmen-
teni. A viz már levonult ugyan, de a vá-
roshoz még most nem lehet hozzá férni,
mivel az áradat minden hidat elvitt, s ha
ezek helyre állítatnak is, a városban a
közlekedés hetekig szünetelni fog, míg a
tömerdek iszapot elhordják. A környéken
Alpár, Ujfalu és több más község is igen
sokát szenvedett.

* Kholera eset fordult elő szom-
baton Ménemajorban az elszállási urad-
alom egyik pusztáján. Egy arató birtelen
rosszul lett, s a Dunaföldváról megérke-
zett járási orvos a betegnek kholera tüneteit
konstatálta. A szegény ember az orvosi
segély daczára, rövid idő múlva meghalt.
A hatóság megette a kellő óvintézkedé-
seket. — A legutóbbi forró napok alatt
a fővárosban is fordultak elő megbetege-
dések, melyek a kolerához hasonló tüne-
teket mutattak, de ezek kevésbé veszélyes
lefolyásuk.

* Kihalászott kincs. Hollandiában
egy boleszdami halász túrelmesen emelgette
halóját, lesve, mikor került bele legalább
egy fia sardinia. De rossz napja volt, sar-
dinia helyett egy korsót fogott ki a víz-
ből. Dühösen dobta el a hasznatlan zsák-
mánt s a korsó nyomban összetört. S ez
volt a halász szerencséje. A rejtett kincs
csengve ragyogva gurult szét. 450 spanyol
aranypézt volt a korsóban. 1660-ból és
1680-ból.

* Tizenkét éves imádó. Tobald
Ferencz kömives 12 éves fia a mult héten
nyomatlanul eltűnt. A szülőök nem tudták
mire vélni a dolgot; kutatták, hol lehet a
szökevény; de eredménytelenül. Már-már
buslakodni kezdtek, hogy a kis gonosz-
szal valami baj történt, midőn végre teg-
nap levelet kaptak Szekesfehérvárról a
futól. A levélben azt írta, hogy „ellenáll-
hatatlan vágát” érzett a kis Laurát, nagy
bátja csinos leánykáját viszontlátni. Föl
is kereste s most az imádott gyermek
mellett pihen ki uti fáradalmait.

* Horogh J. bor- és sör-csaruká-
ban holnap pénteken hal- és rák-estély lesz
Uláh Józsi zenetársulata mellett, és min-
den reggel fris villás reggeli és fris kö-
bányai sör, egy pohár 7 kr.

* A hogy telik. Kinek milyen ka-
lapja van olyannal közösen. Vilmos német
császár tudvalevőleg csakis szarvasokra
vadászik, még pedig olyaténképpen, hogy
a vadat két kifeszített vászonfal közé
hajtatja, maga e vászon-uteza végére áll,

donitanak a legkisebb tárgynak is, mely
a beteget körülveszi, eléggé mutatják azok
az érdekes hírek, melyek Garfield környe-
zetéből kiszivárogtak. Az orvosok szük-
ségesnek tartják, hogy a beteg szüntelen
jó hangulatban legyen s azért elvitoltot-
tak körül minden sötét színtől dolgokat.
Garfieldnél asszony, ki egy pillanatra sem
hagyja el férje kórágját, világos ruhát
visel, sőt délutánként egészen fehérbe ö-
tözik. Az apólonó, egy promoveált orvos-
nő, dr. Edson asszony, szinte így ruház-
kodik. A betegnek most a fehérbáz leg-
nagyobb termében vetettek ágyat. Hogy
a Washingtonban uralkodó óriási hőseget
mennél kevésbé érezze az elnök, a szom-
szédetelken jégvermet ástak, honnan egy
gőzgép a fehérbáz pinczejében juttatja a
hideg levegőt, melyet egy ventilátor a
beteg szobájába vezet. Az orvosok s Gar-
field gyermekei ritkán lépnek a szobába
hogy egy-egy bokrétát ne vinnének a be-
tegnél. Szóval a leggyöngédebb gond ö-
kődik az elnök kórágya felett s körötte
minden bizalmat ébreszt a beteg sorsa
iránt.

* Népfajok — kiveszöfélében. Két
népfaj van kiveszöfélében, évről-évre roha-
mosan apadva számban. Az egyik a ma-
orik faj Uj Zeelandban, mely az 1861-iki
népszámlálás szerint 55.366 lélekből állott,
s ma már 45.595 föből áll; e rohamos
apadás oka a mértéken túli ivás, rossz
táplálkozás, egészségtelen lakások s főleg
az áltiános erkölcsi elfajulás. Az új-ze-
landi kormányzat már reménye sineg, hogy
megmentse e fajt a kérelhetlen kiveszö-
től. Még gyorsabban apadnak a benszü-
lötték Havaiiákn. 1868-ban 57.128 lelket
számláltak, 1878-ban 44.088 at.

* Lovagló madarak. A hidegebb
időjárás beállításával madaraink nagyrésze
a középtengeren át Afrikába vándorol.
Vannak azonban oly kis éneklő madara-
ink, melyek sokkal gyengébbek, semhogy
a nagy utat megtehetnék, és miután mégis
megérkeznek Afrikába, oly rejtély állott
a tudomány, melyet már többen iparkod-
tak megoldani. Többi időben több utazó
azt a felfedezést tette, hogy a kisebb ma-
darak a nagyobbak és különösen a dar-
vak hátán át lovagolnak Afrikába. A
„New-York koening Post” egy levelezője
írja: 1878. év őszén több hetet töltöttem
Kréta szigetén. A falu lakosai többször
felhívták figyelmemet a kis madarak ének-
lésére, mely világosan volt hallható, vala-
hányszor egy csapat daru el röptül fejünk
fölött. En nem láttam kis madarakat és
azt hittem hogy a zaj a darvak szárnyai-
tól ered. Nem, nem, mondá a lakész,
„tudom, hogy a kis madarak énekelnek;
a darvak hátán ülnek, többször láttam
már őket fel s leszállani. Egy napon a
tengeren halásztunk, mintegy 24 kilomé-
ternyire a parttól, midőn egy csapat daru
röptül el közelünkben: A halászköz hallot-
ták a „kis madarakat” és figyelmeztettek
énektükre. Hirtelen felkiáltott az egyik
halász: „Itt van egy!” — de nem láttam
semmit. Ekkor egy másik halász a leve-
gőbe löt három kis madár szállt fel a csa-
pat, de csakhamar ismét eltűntek a dar-
vak között.” Ugyane jelenségről még több
utazó irataiban is találunk említés tve és
így a fentebb elmondottak valószínűség-
gel birnak.

* Siketnémák kongresszusa. Prá-
gában a világ minden részéből összesereg-
lett siketnémák, száma mintegy száznolc-
vanan, kongresszust tartottak, mely teg-
nap ért véget. Az ülés végén az elnök a
király arczképére mutatott s jelekkel ért-
hetővé tette az uralkodónak a segélyreszoru-
lók érdekében kifejtett működését és fel-
hívta a jelenvoltokat, hogy adjanak kife-
jezést köszönetüknek a király iránt. Erre
számos nyomorék különös, sziverehető han-
gon nyöszörgött, a mi az éljenkiáltások-
nak felelt meg.

* Emberölés. Világosan tegnap Koz-
mán nevű romlott előéletű ember a korcs-
mában összeveszett egy ottani lakos aradi
illetőségű kéményseprő legényel. Dulako-
dás közben a kéményseprő hirtelen ösz-
szerezgyött és szörnyet halt. — A korcs-
mában lévő vendégek csak ekkor látták
Kozmán kezébe a véres tört, mely a sze-
rencsétlen fiatal ember szívet döfte át. —
Az eset feljelentetvén, a vizagálat meg-
inditattott.

* Vasuti szerencsétlenség történt
tegnap délután két óraker Kétegyházán.
A vasuti gaborakraknál dolgozó munká-
sok közül, a mint a buzás zsákokat a va-
suti kocsiába rakták, a fölhalmozott zsá-
kok Molnár Gergely vasuti váltóörre es-
tek s a szerencsétlen embernek mindkét
lábát eltörték. Az orvosi segély rögtön
kezélt volt, de a szegény munkás álla-
pota azért — éltvesélyes.

Közgazdaság.
Bécsi sertésvásár.
Bécs, jul. 26. Felhajtott 3690 drb
és pedig 1051 nehéz, 1081, könnyebb ba-
konyi sertés és 1555 süldő. E között volt
1789 drb magyar, 1555 lengyel-oroz, 250
szerb és 96 román faj. Az üzlet élénk
volt. Nehéz bakonyi 48—49 ffrtal, könny-
nyebb bakonyi 44—47 ffrtal, süldő 38—46
ffrtal, fizetett 100 klggrammonkint.
A budapest-kőbányai sertés-ke-
reskedelmi-csarnok távirata.
Az üzlet változatlan. — Magyar öreg
nehéz 51, fiatal nehéz 52 $\frac{1}{2}$ —53 $\frac{1}{2}$, közép
53, könnyű 54, szedett könnyű 51—52 $\frac{1}{2}$,
romániai bakonyi könnyű 53—53 $\frac{1}{2}$, átme-
neti, közép 52 átmeneti, könnyű 53—53
átmeneti, eredeti könnyű 50—50 $\frac{1}{2}$ átme-
neti, szerbiai nehéz 52 átmeneti, könnyű
51 átmeneti.
Az árak páronként 45 kiló és 4 $\frac{1}{2}$,
levonással klggrammonkint értendők: Ro-
mániai és szerb sertéseknél, ha azok fo-
gyasztási ár mellett adtak el és kül-
földre szállítatnak, a vevőknek páronkint
4 ffrt aranyban vám fejében megtérítettik.
Husárak.
44 kr Magyar Gábornál dedó utca
125 sz. a.
48 kr Nagy Józsefnél piac 3-ik
székben Szentessi Istvánnál piac 3-ik
székben Magyar Gábornál piac 1-ső szék-
ben s végre az első kóser székben a pi-
aczon.
Minden többi bejelentett mészárszé-
kekben pedig 46 kr.
Debreezon 1881 július 26-án.
Debreczeni terménypiac.
— július 26.
Egy hectoliter buza . . . 7.15—8.13 kr.
" " kétszeres 6.34—7.32 "
" " roza . . . 4.88—5.70 "
" " árpa . . . 2.61—3.25 "
" " zab . . . 1.96—2.44 "
" " tengeri 3.74—4.40 "
" " köles 3.42—4.06 "
" " köleskása 7.32 "
1 zsák burgonya 50 klg. 1.20, 100 kiló
szalonna 66, 66 $\frac{1}{2}$, 67, ffrt, 100 kiló haj 68,
69, 70 ffrt.
— Dr. Fáy Márk orvos, sebész-
tudor, szülész rendel d. e. 8—9-ig, d. u.
2—4-ig. Különösen foglalkozik syphillis,
börbetegek és gégetükrezzettel. Lakása
n. hatvan-uteza 1576. sz. a.
— Budapesti tőzsde, július 28.
Ezüst ffrt 100—110; cs. és kir. arany
frrt 5.54 kr; 20 francos arany frrt 9.31 kr.
Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

rultam lábaihoz, átteletem térdeit és sír-
tam; olyan édes volt e sírás, bár most sír-
hatnék úgy!
Ö reám nézett nem tudta mire vélni
megjelenésemet, valószínűleg azt hitte,
hogy örült vagyok.
— Mi ez? talán beteg? kérdé, s e
hideg hangok haborgó eszemet még in-
kább örültté tevék.
— Ne-m! — nem vagyok beteg —
nyögöm, szeretlek, imádlak. Ekkor arczom-
ba tekintett, látta fényben uszó fekete sze-
meimet, pieziny vonagló ajkamat, hallotta
remegő keblem pihegését — — arczán ka-
ján mosoly vonult végig, s én e mosolyt
nem értettem, boldogságot ígérőnek néz-
tem, balga, esztelen gyermek valék.
— Vége van a világnak mondám,
eljöttem, hogy határtalan forró szerelme-
met elmondjam, hogy szívem hő érzelmeit
kitarjam, te pedig, nem bánom, vess meg,
de hagyj lábaidnál meghalnom, ezt hagyj
számomra.
— Dehogy halunk meg, élünk ked-
vesem a szerelmenek, gyönyörnek mondá
mosolygva. Nem tudom, hogy nem repedt
meg szívem e szavainál, örültem azoknak,
dicsőnek tartottam, nem értettem azokat.
Még mindig lábainál voltam, ő fele-
melt magához, nem taszított el. Ah! tul-
boldog voltam, ő megcsókolt . . . És el-
mult a vihar, az orkán, a menydörgés és
elmult szívem viharja. Szép csillagos ég
borult reánk, tanuja boldogságunknak.
Tehát hazugság! nem lett a világ-
nak vége! de igen reám nézve; az erköl-
csi világé; de ez nem jutott eszembe, meg-
feledkeztem holt anyámról, féltett aranyom-

ről, mindenről, örült szerelmemmel voltam
elfoglalva.
Hajnalban, midőn a hold is lenyugo-
dott a sötétben, midőn senki sem lát, ki-
kisért, és én hazamentem holt anyámhoz,
gyermeki kötelességemet leróni.
A temetésen, anyám temetésén, kar-
ján sirattam jó anyámat, fájdalomban is
búske voltam kiserőmre, pedig szégyen-
lenem kellett volna magamat.
A tiszta eszményi szerelmeből ocs-
mánynyá lettem, és erről fogalmam sem
volt, vak voltam.
E szégyenletes viszony sokáig tar-
tott s én ezalatt (még most is pirulok,)
boldognak érzém magam. Azonban csor-
dultig kelle a sors örömpoharát kiüríte-
nem; nagyobbat botlottam, mintsem hogy
büntetlenül elviselhettem volna azt.
Éreztem, hogy anya leszek. Megmond-
tam neki, ő kinevetett. Mint esett első
gunyos nevetése! Kínpad volt a szerető
szívemnek. Ott hagytam, nem szóltam az-
nap hozzá. Másnap ismét kértem, könyö-
rögtem, legyen atyja gyermekének. Ism-
telen kinevetett. Nem mentem többé hozzá,
és ő örült ennek, maga is így akarta.
Szép szöke hajú kis angyalkát hoz-
tam a világra, könnyeimben fűrdőt, talán
azért olyan szép. Mikor föl birtam kelni,
karomra vevém a kis csecsemőt, gondol-
tam, ha látásomra a szerető szive nem, ez
ártatlan kis angyal látásán az atya szíve
bizonyára meglágyul.
Csalódtam. Pénzt adott. Nem! akart
adni. Ha ezt nem teszi, talán még meg-
bocsáthatam volna neki. Határtalan, forró
szerelmem e pillanatban a legengesztelhe-
tőlebb gyűlöletté változott.

Egész erszény aranyat akart adni,
pengő, fényes, sárga aranyakat, az én er-
szényemben, melyet én csináltam neki sze-
relmem zálogául. — Először mély megve-
téssel néztem őt, aztán elvevém az er-
szényt, a kétségbeesett szerelem és gyű-
lölet vegyült érzelmei óriási erőt adtak,
fejéhez vágтам azt, igen, fejéhez, azon
fejhez, melyért egykor életemet áldoztam
volna fel. Életlenül rogyott le, a szolga-
sereg elősietett, „meghalt, meghalt, hang-
zék, „megölte”.
Pénzével öltem meg. — Hahaha! sa-
ját pénzével.
A gonosztevőt vad poroszlok börtönbe
hurcozták; a szerelem megtit gonoszat
tenni. Komoly képtü bírák elítélték, hm!
egy évre, azt mondták, sok az enyhítő kö-
rülmény. Szabadon kellett volna bocsátá-
niok, megjutalmazniok, mert jó bíró vol-
tam: a szerelem-gunyolót érdeme szerint
fenyített meg.
Kibocsáttatásom után hetenként el-
mentem leányomhoz, megnézni, mint nő,
szépül, erősbödik idegen fizetett kezek gon-
dos ápolása alatt. Szegény anyátlan gaz-
dag leányom, kire atyja töméntelen gaz-
dagsága szállott, nem gondolod, hogy ez
alig 30 esztendő galmbhajú, rárczos ar-
czú nő, anyád. Ha hozzá megyek, alamiz-
sát ad, s én elfogadom. Koldusnőnek hisz,
s én hitében marad, míg e romlott világ
— talán várva-várt halálom után — a tit-
kot elárulja.
Valjon meddig járok még hozzá?
Mióta járok, azt bizonytal nem tudom, le-
ányom sorsa is alig érdekel, — reám nézve
azon éj volt a világ vége.
Naevius.

ÁGNES-forrás
A mohai ÁGNES-forrás
hazánk egyik legszén-avdusabb
savanyu vize
kitűnő szolgálatot tesz, főleg az
emésztési zavaroknál s a gyomornak
az idegrendszer bántalmain alapuló
bajaiban. A talában a víz mindazon
kóroknál kiváló figyelmet érdeml,
melyekben a szervi élet támogatása
és az idegrendszer működésének föl-
fokozása kívánatos.
Borral használva már is kiterjedt
kedveltségnek örvend.
Fris töltésben mindenkor kapható:
ÉDESKUTY L.
m. kir. udv. szállítónál Budapesten.
Csauak József, Geréby Fülöp, Riekl
József Zolmos, Priegl és Thill,
Varga Lajos uraknál Debreezenben,
Ugyszintén mindea gyógytar-
ban, fűszerkereskedésben és ren-
déglökbek. (265.)

